

S:t Mikael's och alla änglars kyrka 30 år

Att finna en kyrka

Vid årets Mikaelihelg är 30 år sedan kyrkobyggnaden på Stora Essingen invigdes och konsekrerades. Därför vill vi än en gång publicera artikeln hämtad från nr 3 1985 av Communio i vilken fr Åke Moberg berättade om hur han hittade kyrkan.

För ungefär 17 år sedan fann jag en märklig kyrka. Det skrev Åke Moberg i en artikel i Communio 1985.

Märklig i både yttre och inre avseende. Det yttre var en lokal, mitt i Stockholm, där kyrkans tak var hyreshusets "gårds-golv".

Lanterniner—fönster i taket—släppte in ljuset i kyrkan men om det regnade hände det att det droppade rätt friskt och ganska ljudligt från taket. Den tidens minsta elektroniska orgel trakterades av

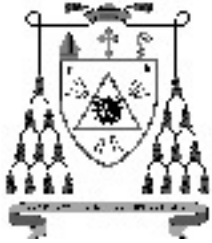
organisten bakom läktarens balustrad av dekorations-orgelpipor.

Men en märklig känsla tog tag i mig. Det vanliga kyrksvarta fanns inte. En ung präst i vacker violett fotsid prästrock hälsade oss välkomna. Rökelsens himmelska väldoft förenades med ljus, färg och glädje. Prästen sjöng: "Jag gladdes när man sade till mig, vi skall gå till Herrens tempel." Och innan jag visste det själv kände jag att jag verkligen var i Herrens tempel. Det dröjde inte länge

innan jag fick förmånen att som altartjänare hjälpa till med olika praktiska ting i och utanför gudstjänsten. Det var helt enkelt omöjligt att vara passiv i denna kyrka.

Men huset bytte ägare och vi behövde en ny kyrkolokal. Biskop Sigfrid Fjellander som redan 1925 började sitt pionjärverk att bygga upp en Liberal Katolsk Kyrka i Sverige, stod nu inför en ny milstolpe, att hitta en kyrkobyggnad. Men pionjärer är inte rädda. Han vände

Forts, sid. 4.

Biskopens spalt

Sommaren står för dörren och när detta skrivs – Kristi himmelfärdshelgen – så ser vi framför oss nästa helgs - Pingst-helgens - stora begivenhet med LKK-dagarna i Norrköping som kulminerar med mässan på Capella.

Från den 9 - 21 juni får vi också besök av vår förra presiderande biskop Johannes och hans fru Maria. De kommer närmast från Finland och kommer att delta i LKK-dagarna, därefter besöks S:t Mikael's församling och sedan S:t Gabriels församling efter en "mellanlandning" i Västerås. Efter några dagar i Göteborg reser de vidare till Danmark.

Några av våra medlemmar, vet jag, kommer att delta i den danska sommarskolan på Tølløse slott på Sjælland i början av juli.

Den 11 juli avreser jag och fr Evert till London för att delta i GES och kyrkans internationella kongress.

I övrigt brukar ju församlingarnas verksamhet ligga lite på sparlåga under sommaren. Så måste det tyvärr bli i en liten kyrka som vår, då präster och andra medarbetare välförtjänt tar ut sin semester. Att koppla av med familj och/eller vänner, att samla energi för att kunna arbeta vidare är ju också en form av gudstjänst, det får vi inte glömma bort.

I Stockholm hålls varje söndag kl. 11.00 under sommaren någon form av gudstjänst.

Med dessa rader vill jag önska alla Communios läsare en riktigt skön sommar.

+Stein-Berkil

LKK
75 ÅR
I SVERIGE

OFFICIELLT

Ordinationer:

Den 7 maj ordinerades Marianne Andesson-Söderström till Kärlekensgrad inom Mariaorden i S:t Franciskus församling, Norrköping

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till:

Introduktion i zen-meditation för "vanligt folk" 28/6+29/6
Sesshin 5-11/8 (8 timmars meditation per dag)

Upplysningar och anmälan:

Evert Sundien

tfn. 08-332006.

Kostnad: 100 kr/dag + medhavd vegetarisk mat.

KALLELSE

till Samfundets årsmöte 2000

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte lördagen den 30 september kl. 14.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar skall vara samfundets styrelse tillhanda senast den 14 augusti 2000.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla andra intresserade är välkomna att delta i årsmötet och efterföljande samvaro samt naturligtvis att delta i Mikaelidagens mässa.

Vår Domkyrkas nya värmeanläggning

Värmeanläggningen har, som ni tidigare läst i *Communio*, varit i *akut* behov av ombyggnad. Då kyrkans stiftelse saknade erforderliga investeringsmedel blev den tvungen att ta ett lån på 57.500:-.

Insamlingstermometern

för värmepannan har nått sin topp 57.000:- tack vare alla bidragsgivare och genom ett arv som stockholmsförsamlingen erhållit.

Församlingen har därigenom haft möjligheten att efterskänka de knappa 4/5 som återstod för stiftelsen att betala. Som motprestation har Stiftelsen sänkt hyreskostnaderna för församlingen.

Stiftelsen vill härmed framföra sitt tack till alla enskilda medlemmar som bidragit med penninggåvor för att göra bytet av pannan möjligt.

JUBILEUMSUTSTÄLLNING

LKK:s utställning "LKK 75 år i Sverige" är nu klar och finns placerad i Stockholm, Norrköping och Göteborg. Utställningen består av 5 st. skärmar med rubrikerna "Hur uppstod den Liberala Katolska Kyrkan – en kort historiesammanfattning", "Så här kom den Liberala Katolska Kyrkan till Sverige", "Några milstolpar för LKK i Norden och i Sverige", "Ett hem för andliga sökare" och "LKK i Sverige år 2000".

Utställningen kan ses under de LKK-dagar som planeras under året men skall även placeras ut på bibliotek. För den som har tillgång till Internat kan hämta hem den som pdf-fil via www.lkk.se och beskåda den via sin bildskärm.

Så mötte jag LKK

Willy Jonasson berättar här hur han första gången mötte LKK

Det var i vårmånaden maj. Jag var på fängelset på Långholmen, jag skulle vara där en månad. Den som känner mig vet att jag inte var fånge utan anställd (!) I mina dagliga arbetsuppgifter ingick att delta i postöppningen. Det var ingen liten postväska som varje dag tömdes, det var en hel resväska. Anstalten hade funnits i flera hundra år och det kom mycket gratispost. Många sammanslutningar av skilda slag sände tidskrifter och andra trycksaker till de intagna. Inte minst kom skrifter från olika kristna riktningar.

Jag har i alla tider haft ett speciellt intresse för tidskrifter som inte hör till de vanligaste och när jag en dag fick syn på något som hette "Liberalkatolska Kyrkobladet" väckte det genast mitt intresse. Jag tog hem tidskriften på kvällen och läste den och noterade att det fanns något som hette Liberala Katolska Kyrkan som hade lokal på Tegnérgatan och att det fanns en biskop som hette Sigfrid Fjellander.

Jag funderade inte mycket över detta och när jag återvände till min ordinarie befattning på annan ort i landet sa föll det hela i glömska.

På sommaren 1965 annonserades i den enda tv-kanal, som då fanns i Sverige, att biskop Fjellander skulle intervjuas i TV och jag påminde mig då att jag ju tidigare stiftat bekantskap med LKK och biskop Fjellander. Intervjun blev en intressant upplevelse för mig. Biskop Fjellander redogjorde på ett enkelt och lättfattligt sätt för hur LKK fungerar och framträder och när han mot slutet av intervjun tillfrågades om det gick bra att kombinera arbetet som chef för en reklambyrå med att vara biskop i en kyrka så förklarade han att det gick alldeles utmärkt. Han såg så snäll och vänlig ut, biskopen. Jag visste vid den tiden att jag under kommande höst skulle tjänstgöra på Kriminalvårdsstyrelsen i Stockholm en tid och bestämde mig för att då skulle jag besöka den här Kyrkan på Tegnérgatan.

I september började jag i Stockholm och veckorna gick, men jag kom mig inte för att gå till LKK. Så kom den sista söndagen i september och jag bestämde mig för att då skulle det bli av, men jag saknade morgontidning i

min tillfälliga bostad och kom på att ringa upp biskop Fjellander klockan 8 på söndagsmorgonen. "Förlåt en medmänniska som stör morgonfriden, men jag ville fråga om det idag hålls gudstjänst i den Liberala Katolska Kyrkan på Tegnérgatan?" Biskopen svarade: "Ja det gör det och ni är mycket välkommen". Han erbjöd sig att sända mig några skrifter om jag uppgav min adress. Jag nämnde då postboxen till Kriminalvårdsstyrelsen och biskopen undrade varför min adress gick till en postbox och jag fick förklara att jag tjänstgjorde tillfälligt i Stockholm och att det var praktiskt att ha min privata post till arbetsplatsen. Biskopen skulle själv inte närvara den här söndagen, men jag var som sagt mycket välkommen.

I god tid kom jag till Tegnérgatan 11 och noterade att förrummet till gudstjänstlokalen även var genomgång till bostadslägenheter i fastigheten.

Jag gick in och satte mig på höger sida i lokalen och fick vara med om en gudstjänst som i många stycken påminde om mässan i romersk-katolska kyrkan, som jag tidigare besökt vid olika tillfällen. Jag noterade att prästen som officierade hette Owe Lobelius.

När mässan var slut stannade jag en kort stund i förrummet. Jag kände ingen människa där och folk stod och samtalade med varandra. Jag såg framför mig en trist söndagseftermiddag eftersom jag inte planerat något särskilt för den dagen. Plötsligt hör jag en dam säga till en annan: "Är ni fru Fjellander?" och svaret blev: "Fru Fjellander är sjuk idag, jag heter Margit Cederlund". Hon uttalade orden på min egen hemdialekt och jag igenkände en gammal vän från den tiden jag bodde hemma i Visby. Margit Cederlund och jag hade träffats mycket genom en nykterhetsförening, som vi båda då tillhörde och jag mindes kvällar då vi promenerat efter mötena och jag unge man lärde en del av Margit som då var folkskollärare. Jag stod en stund och tittade på Margit och plötsligt vände hon sig om och såg på mig och utbrast "Willy". Så hälsade vi och jag fick förklara att jag tillfälligtvis tjänstgjorde i Stockholm.

Efter att vi berättat för varandra vad

som hänt oss på var sitt håll sedan vi senast haft kontakt för nästan 20 år sedan fick jag tårar i ögonen och var nära till gråt. Margit undrade då om jag hade det svårt och när jag nickade jakande gick vi tillsammans in i kyrksalen och satte oss under orgelläktaren där jag fick redogöra för mina just då besvärliga personliga förhållanden. Margit försökte med några tröstens ord och sedan bjöd hon hem mig på middag. Hon delade bostad centralt i stan med en sjuksköterska som jag också fick hälsa på och i bilen från Kyrkan medföljde även en äldre dam, som jag sedermera räknade som en mycket god vän, Nina Stubbendorff. Jag fick en god middag och Margit talade om att dagen därpå skulle det hållas en varje månad återkommande brasafton i biskop Fjellanders hem på Lidingö och hon erbjöd sig att fråga biskopen om jag fick komma med dit. På måndagsförmiddagen ringde hon och meddelade att jag var välkommen med till Lidingö och där fick jag för första gången sammanträffa med den mannen som såg sa vänlig ut i TV och lät så vänlig i telefon.

Willy Jonasson

Jubileumsdagar

Med anledning av att det är ett jubileumsår för kyrkan i trefaldig bemärkelse – LKK i Sverige 75 år, S:t Mikael och alla änglars kyrka 30 år, och auktoriseringen av Samfundets stadgar 20 år så firar vi detta under Mikaelihelgen under tre dagar.

Om vi går tillbaka i tiden så var alltid Mikaelidagarna i Stockholm dagarna tre mot två de senare åren.

Stockholmsförsamlingen planerar nu för fullt att göra årets Mikaelihelg till en minnesvärd sammankomst.

Något ur programmet kan vi avslöja redan nu: Vi börjar på fredag kväll med samvaro med program och kvällsgudstjänst. På lördag blir det mässa som följs av Samfundets ordinarie årsmöte. Lite senare blir det föredrag, samvaro och kvällsgudstjänst. Jubileumsdagarna avslutas på söndagen med mässa med äminnelse av kyrkans konsekration.

Särskilt program kommer att utsändas till församlingarna och även finnas med i nästa utgåva av, stockholmsförsamlingens programblad, Liberalkatolska Kyrkobladet.

Att finna en kyrka

Forts från sid. 1

sig till den nya altartjänaren och sade: ”Du får i uppgift att skaffa fram en ny kyrka!” (Givetvis tyckte jag att det var som att ta ner stjärnorna, men det säger man inte till en biskop. Jag hörde mig själv säga: Javisst jag skall försöka.

Någon månad efter detta mitt uppdrag föll mina blickar på en liten notis i Svenska Dagbladet. Där stod det talas om en liten kyrka på Stora Essingen som skulle rivas. För min inre syn såg jag redan kyrkrivningen fullbordad, men jag kunde inte låta bli att gå på gång läsa artikeln. Slutligen ringde jag upp min biskop och läste upp artikeln.

Jag fick en ny uppgift—att ta reda på så mycket som möjligt om kyrkan, vem som ägde den, vad den använts till, varför den skulle rivas etc. Detta var på en fredag och på måndagen stod biskopen och jag i en till synes grå och oansenlig liten träkyrka på Stora Essingen tillsammans med några representeranter för den förra verksamheten - en frikyrklig alliansförening ”Hoppet”.

Jag visste att vi hade knappt 30.000 kr i kassan och med bävan frågade vi vad kyrkan skulle kosta. Den skulle behöva repareras ganska ordentligt, målas och rustas upp.

Två stora änglar var målade i koret och jag tyckte faktiskt att de log mot oss, kanske för att bättra på vart mod. Kyrkan var byggd på hälleberget som den första kyrkan på ön. Föreningen Hoppets representeranter ville ju helst av allt att huset skulle få fortsätta att vara kyrka, så därför försökte de vara så tillmötesgående de kunde. Men 140.000 kr låg långt ovanför var horisont och dessutom med en dryg reparationskostnad i sikte.

Församlingen var inte stor men även-

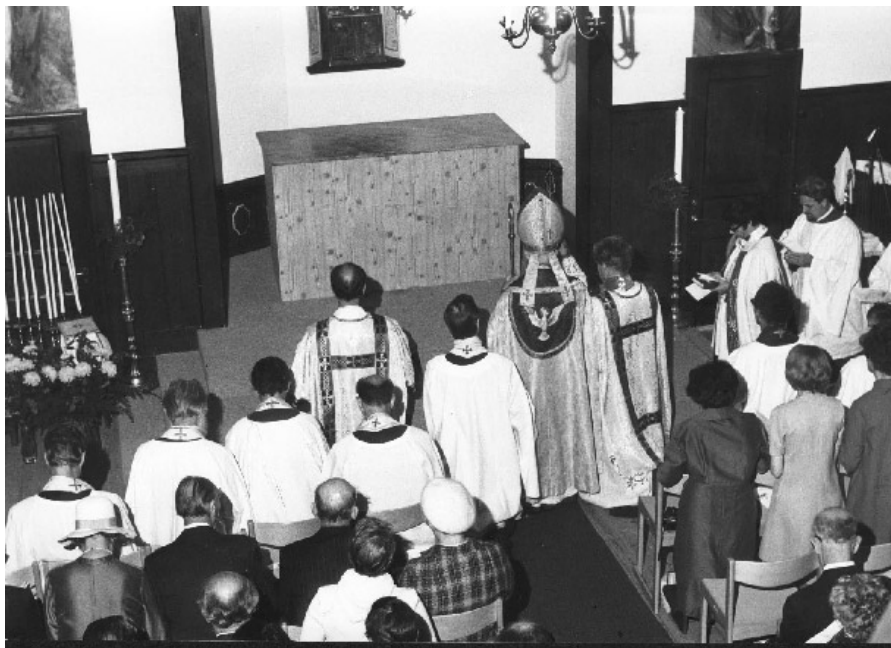
tyret med en egen kyrka kändes som luft under vingarna. Vi behövde banklån på inteckningarna. Därför gick vi till Sparbanken och förklarade vår situation. Man lät oss förstå att utlåningsläget var mycket kärvt, i synnerhet för att sätta i stånd kyrkor och samlingslokaler. Den lilla församlingen i en för många okänd kyrka, som ville reparera en oansenlig träkyrka som egentligen skulle rivas—var inte mycket till säkerhet. Men tack vare biskop Sigfrids solida bankkontakt som affärsman, vår envisa

kr i veckan. Vi behövde minst två. ”Jag ställer hit två ställningar, men debiterar för en i en vecka. Men jag tror inte vi har tid att hämta dem efter en vecka, så det gör väl inget om de står några veckor till.” Änglarna i koret måtte ha förvirrat ställningsfirmans representant.

En orgelläktare byggdes och under den blev en enkel skrudkammare. Utvändigt målades den grå kyrkan om i Falurött. Trädgården planerades och planterades.

En stiftelse hade bildats för att ta hand om förvaltningen av denna kyrka som vi kände var som ett smycke. Den skulle svara för insamling av medel för att hålla kyrkan i stånd. En liten skara regelbundna givare som under åren skulle vara ryggraden i ekonomin, fick namnet ”Kristoffers bärarlag”.

Under Mikaelihelgen 1970 invigdes och konsekreerades kyrkan och fick namnet ”S:t Mikael och alla änglars kyrka”. I dag är det Sveriges minsta domkyrka men när vi firar mässan kan det hända att jag förvånad lyssnar till

Mikaelidagen 1970 konsekreerades S:t Mikael och alla änglars kyrka av biskop Sigfrid Fjellander.

optimism och oförståelse för det som sades vara omöjligt, fick kyrkan sitt banklån på 100.000 kr. Privata långgivare i vår egen krets gav räntefria lån på drygt 25.000 kr och den förre ägaren, Kungsholms Baptistförsamling stod kvar med inteckningar för 15.000 kr. På drygt sex månader samlades in nästan 32.000 kr av medlemmar och vänner.

Einar Erlandsson tog som gammal målarmästare ansvaret för att sätta färg på kyrkan. Han kände en byggmästare Karl Edvin Lundberg som kom, såg och föll för kyrkans charm. Han tog på sig sina arbetskläder och sade: ”Här skall arbetas!” Tillsammans blev vi ett sammansvetsat lag där vi var arkitekt—byggmästare—snickare—målare och hantlangare.

Det var 8 meter till taket. Det kunde inte repareras och målas utan ställningar. En ställningsfirma kom och talade om att en enkel rullställning kostade 600

sången.

”Är det kanske ”alla änglars kör” som sjunger! Utvändigt synligt har vi byggt en kyrka att samlas i och ett andligt tempel byggs upp i oss och runt om oss då vi är tillsammans för att fira gudstjänst.

En liten kyrka har en stor uppgift.

Åke Moberg.

IKK
75 ÅR
I SVERIGE

PRINCIPFÖRKLARING OCH KORT LÄROSAMMANFATTNING

Denna principförklaring med Kort Lärosammanfattning är en översättning från engelska av STATEMENT OF PRINCIPLES AND SUMMARY OF DOCTRINE 7th EDITION 1973.

Översättningen godkänd för användning i den svenska regionen. *Forts. från Communio nr 1 2000*

Kyrkan framhåller vidare att Herren, förutom att han uppfyller dessa löften till de enskilda troende om sin närvaro, instiftade vissa rituella handlingar eller sakrament (i den grekisk-ortodoxa kyrkan benämnda "mysterier"), som är avsedda att bereda ännu större hjälp för Hans folk och att inom kyrkan användas som särskilda kanaler för hans kraft och välsignelse. Genom dessa nådemedel är Han alltid närvarande i sin kyrka och ger de sina förmånen av gemenskap och förening med Honom, ledande och beskyddande dem under livets alla skiften från vaggan till graven.

Liberala Katolska Kyrkan erkänner sju sakrament: Dopet, Konfirmationen, den Heliga Eukaristien, Avlösningen, Smörjelsen, Äktenskapet och de Heliga Ordinationerna (diakon-, präst- och biskopsvigningarna). För att åt församlingen säkerställa deras verkan, vakar kyrkan med största noggrannhet över förvaltningen av alla sakramentala handlingar. Liberala Katolska Kyrkan bevarar en episkopal succession som erkännes såsom giltig av de kristna kyrkor som bevarar den apostoliska successionen som en grundsats i sin tro.

Förutom att ha förevigat dessa sakramental handlingar har Kristi närmaste efterföljare fört en samling lärosatser och vissa etiska principer vidare. En stor del av denna Kristi ursprungliga undervisning har utan tvivel gått förlorad och annat har fördunklats under tidernas lopp. Det som återstår är ett ovärderligt arv att vårdas med kärleksfull omsorg och vördnad.

Liberala Katolska Kyrkan betraktar den Heliga Skrift, trosbekännelserna och kyrkans traditioner som de medel med vilka Kristi lära har fortplantats till Hans efterföljare. Den lägger inte in någon föreställning om bokstavlig ofelbarhet i dem och kan inte heller, med hänsyn till deras innehåll och historiska utveckling, finna hur någon annan kyrka logiskt kan göra det. Kyrkan härleder från dem vissa principer i fråga om tro och livsföring, vilka den betraktar såsom grundläggande, sanna och tillräckliga om än inte uttömmande, som grundval för rätt förståelse och riktig livsföring.

Vid utformning av denna samling trosatser och etiska principer intager Liberala Katolska Kyrkan i vissa avseenden en särställning bland de kristna kyrkosamfundet. Den kristna kyrkan har i alla tider innehållit skiftande tankeskolor. De medeltida skolastikerna, som systematiserade teologin i den västerländska kyrkan, följde Aristoteles metod, men de tidigare bland kyrkofäderna med filosofisk inriktning var palatonister, och utan att underskatta det skolastiska systemets klarhet och precision har Liberala Katolska Kyrkan mycket gemensamt med den kristna traditionens platoniska och neo-platoniska skola. Kyrkan framhåller, att en teologi kan rättfärdiga sig och ha varaktigt värde endast iden mån som den kan motstå ständig omprövning i ljuset av den framåtskridande mänskliga kunskapen och individuellt andligt uppvaknande; en sådan teologi är av teosofins natur. Teosofi (grekiska för "gudomlig visdom") skiljer sig från teologi därigenom, att den framhäver betydelsen av varje individs strävan mot andlig förståelse grundad på personlig erfarenhet (*gnosis* eller *sophia*) i motsats till dogmatiska påbud beträffande speciella skrifttolkningar, som kan vara begränsade genom människans världsliga kunskap under en viss historisk period. Medan vissa högre läror alltid tillhör uppenbarelsens område, eftersom de ligger bortom vår fattningsförmåga och insikt, finns det andra närmare liggande läror, som kan undersökas och verifieras, och även vidareutvecklas, av de människor som uppnått större andlig mognad. Människan, som till sitt väsen är gudomlig, kan slutligen lära känna den gudom vars liv hon delar och genom att gradvis under successiva liv utveckla de gudomliga förmågor som är förborgade i henne, kan hon tillväxa i kunskap om universum, som i sig självt är uttrycket för det gudomliga livet. Denna väg att närma sig den gudomliga sanningen har sedan Ammonius Sakkas' tid i 3:e århundradet e.Kr. kallats teosofi och är densamma som de hinduiska Upanishadernas *dhyana* (kinesiska Ch'an, japanska Zen). Den har sitt fulla stöd i den Heliga Skrift. Termen "teosofi" har stän-

dig framträtt i den religiösa tankevärlden såväl i Öst som Väst och den innebär inte endast mysticismen, utan också den eklektiska (sammanställande, utväljande) filosofin, som står att finna inom all religion.

Den Liberala Katolska Kyrkan erkänner inom Guds Faderskap en gudomens modersaspekt som frambringar och när allt skapat liv. Denna aspekt är representerad genom den Heliga Jungfru Maria, vars kärleksfulla omsorg om alla kvinnor och barn och om alla som lider berikar vår Herre Kristi gudomligt prästerliga verksamhet och den framträder på jorden i vårt erkännande av livets helighet och visar sig i det mänskliga moderskapets offer och kärlek, som framkallar vår djupa vördnad och respekt.

Liberala Katolska Kyrkan tror att det finns en kärna av läror och mystisk erfarenhet som är samfällad för alla religioner och som inte kan påstås vara någons speciella egendom. Liberala Katolska Kyrkan är verksam inom kristendomens område och betraktar sig som en klart kristen kyrka, men anser inte desto mindre att de övriga stora världsreligionerna är gudomligt inspirerade och att de alla är utflöden från samma källa, om än olika religioner framhäver olika sidor av samma grundtankar. Somliga aspekter på dessa kan temporärt falla i glömska. Grundläroarna vilar på sitt eget inneboende värde. De utgör den sanna katolska tro som är katolsk emedan den är framställningen av allomfattande principer i naturen. S:t Augustinus skrev: "Det som vi nu kallar den kristna religionen existerade hos våra förfäder och har inte saknats från människosläktets begynnelse till stunden för Kristi ankomst i köttet från vilken tid den sanna religionen, som redan fanns, började kallas kristen": (Retract. I, XIII:3). Samma princip innefattas i den välkända förklaringen av S:t Vincent av Lerins: "Id teneamus quod ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est: hoc etenim vere proprieque catholicum", ("Låt oss hålla fast vid det som överallt, alltid och av alla varit trott, ty detta är sannerligen och rätteligen katolskt."

Forts. sid. 6

PRINCIPFÖRKLARING OCH ...

Från sid. 5

(Commonitorium kap. 2 (4).) Liberala Katolska Kyrkan söker följaktligen inte omvända människor från en religion till en annan.

Förhållande till andra kyrkor

Liberala Katolska Kyrkan är inte en ny religiös gemenskap; den är en del av den Ena Katolska och Apostoliska Kyrkan. Denna historiska kyrka är sannerligen En, trots sina många yttre förgreningar i både Öst och Väst, eftersom samma Kristi liv besjälar och upprätthåller den genom de sakrament som Han instiftat. Liberala katolska Kyrkan bevarar dessa sakrament i deras fullhet och oförändrade tillstånd och den anser sin lära stå i överensstämmelse med Kristi undervisning befriad från senare tiders förvanskningar. Vidare betraktar den Kristi katolska och allmänliga kyrka såsom bestående av "alla som bekänner sig vara och kallar sig kristna". Alla kyrkor, vare sig de är "historiska" eller "nya", mottager Hans välsignelse i förhållande till den uppriktighet som kännetecknar deras medlemmar, och i den utsträckning som varje kyrka bevarar de sakramentala nådemedlen och återspeglar vad Kristus avsåg med sin kyrka.

Liberala Katolska Kyrkan söker utföra sitt verk under vänskapligt förhållande till alla andra kristna samfund. Den hyser ingen önskan att värva proselyter bland andra kyrkors anhängare och följaktligen välkomnar den dem uppriktigt till regelbundet och fullt deltagande i sina gudstjänster, utan att begära att de skall lämna sin egen kyrka. Kyrkans viktigaste uppförande och budskap riktar sig till alla som inte tillhör någon kyrka eller något religiöst samfund. Liberala Katolska Kyrkan är alltid beredd att etablera relationer med interkommunion med andra kyrkor på vänskaplig grund. Den vill inte bestrida, att de icke-episkopala kyrkorna skulle ha de karismatiska eller profetiska nådegåvorna för predikan och inspiration, men då dessa kyrkor inte gör anspråk på det katolska prästadömet, tillräknar Liberala Katolska Kyrkan dem inte detta. Följaktligen tillåter Liberala Katolska Kyrkan, när alla parter enas därom, sina präster att byta talarstol med prästmän från icke-episkopala kyrkor, men den inbjuder inte de senare att officiera vid sina altaren.

Heliga skrifter

Liberala Katolska Kyrkan lär att den Heliga Skrift inte är ordagrant eller alltigenom inspirerad, utan endast i allmän bemärkelse. Kyrkan anser att den innehåller mycket som är gudomligt inspirerat och att det vid sidan av vad som är bokstavligt sant även finns annat som, såsom Origenes lärde, kan förstås allegoriskt och symboliskt. Den inser att Gamla Testamentets böcker är av växlande värde.

Kyrkan menar att det finns vittnesbörd om förekomsten av den högsta inspiration också i andra skrifter. Till och med kan det sägas, att kunskapen om Österns religioner och psykologi, som i ökande utsträckning har blivit tillgänglig, kastar mycket ljus över tolkningen av kristen lära.

Tankefrihet

Medlemskap i de flesta kristna kyrkor bygger på omfattande av en gemensam tro. Ofta råder stor skillnad mellan den reflekterande människans verkliga trosuppfattning och den officiella bekännelse som man förutsätter att hon omfattar. Sådan motsägelse leder till undertryckta tvivel eller hyckleri och tenderar att hämma den fria tankeverksamheten.

Liberala Katolska Kyrkan lämnar sina medlemmar frihet i tolkningen av trosbekännelser, heliga skrifter och traditionen samt av dess liturgi och lärosammanfattning. Den begär endast att olikheter i tolkning skall uttryckas på ett höviskt sätt. Den intar denna attityd inte på grund av någon likgiltighet inför vad som är sanning, utan för att den anser, att tro bör vara resultatet av individuella studier eller intuition. En sanning är inte en sanning för en människa, och en uppenbarelse är inte en uppenbarelse för henne, förrän de blivit hennes egen sanning och uppenbarelse. Allteftersom en människa växer andligen kommer hon att växa ifråga om förnimmelse av sanning; ingen läpparnas bekännelse, intet förståndets ytliga instämmande kan ersätta denna växt. Kristus åsyftade helt visst att Hans religion skulle vara kärlekens och frihetens religion, som skulle hjälpa människorna på deras många stadier längs den andliga mognadens väg. Han avsåg inte att de i Guds namn skulle diktera bekännelseformler som måste antagas som villkor för frälsning. Oförmåga att urskilja en sanning medför helt enkelt en förlust av den hjälp som insikten om denna sanning skulle ge.

Liberala Katolska Kyrkan anser sig därför handla i sin Mästares anda när den med glädje i sina led välkomnar dem som söker sanningen. Kyrkan förmedlar till sina medlemmar vissa läroframställningar, men fordrar inte, att de antager några dogmer som de själva inte kan omfatta. Som grundval för gemenskapen begär den av sina medlemmar inte samstämmig tolkning av en gemensam tro, utan snarare beredvillighet till en samfällid gudstjänst efter ett gemensamt ritual. Kyrkan syftar till att hjälpa sina medlemmar att själva finna sanningen genom att bereda dem möjligheter till andlig växt och genom att förklara den uråldriga kunskapen om hur de gudomliga möjligheterna inom varje människa kommer till uttryck. Kyrkan begär av dem ärlig uppriktighet, rent motiv, tolerans, fördomsfrihet, höviskhet, arbetshåg och en ständig strävan mot höga ideal.

Prästerskap

Prästerskapet i Liberala Katolska Kyrkan gör inte anspråk på andligt eller världsligt förmyndarskap över dem som ansluter sig till dess verksamhet. Gemensamt med andra kyrkors prästerskap har det Kristi uppdrag att undervisa (Matt 28:18-20) men gör ej anspråk på auktoritet över det enskilda samvetet. Huvudvikten lägges snarare på prästernas uppgifter som förmedlare av de gudomliga sakramenten och förvaltare av Guds mysterier, och de är redo att så långt det är rimligen möjligt stå till tjänst för dem som påkallar deras hjälp.

Liberala Katolska Kyrkan varken förbjuder eller ålägger sina präster att ingå äktenskap. Men den förväntar sig helt naturligt att dess prästerskap, såväl som dess medlemmar, respekterar äktenskapslöftenas helgd, och visar ansvarskänsla i uppträdandet mot andra människor.

Liberala Katolska Kyrkans präster är oavlönade och försörjer sig därför i allmänhet med ett borgerligt yrke vid sidan av sin prästerliga gärning.

Etiska grundsatser

Liberala Katolska Kyrkan framhåller värdet i samfällt kristet liv och gudstjänstfirande. I huvudsak medför kristendomen, sett som ett system av etik, filosofi och gudstjänstfirande, möjlighet för människan att mer fullödigt ge uttryck för Kristi kärlek. I kraft av sådan kärlek kan människan lösa de

Forts. i nästa nr.

STOCKHOLM

Öppet hus

Söndagen den 7 maj 2000 var det dags för årets upplaga av Öppet Hus i vår vackra röda träkyrka på Stora Essingen i Stockholm. Vår satsning på marknadsföring av detta evenemang i form av annonser i populär dagspress samt inbjudan på anslagstavlor m.m. över hela länet resulterade i ett hundratal glada och nyfikna besökare. De nygräddade våfflorna gick åt som smör i solen, våra vackra skrudar och jubileumsutställningen om LKK:s historik m.m. rönt stort intresse, och ett tjugotal personer deltog i ett kombinerat föredrag om och en visning av kyrkan. Till vår stora glädje dök även vår äldsta församlingsmedlem Theresia Ek upp och förgyllde tillvaron för oss, och under eftermiddagen fick vi dessutom celebret besök av våra grannar, Laos' ambassadör med hustru och sekreterare. Däremot blev den vanligen så populära änglamål-

ningen utkonkurrerad av det ljuvliga vårvädret, som fick folk att föredra trevlig samvaro i trädgårdsgrönskan... men det blir fler år!

Under såväl förmiddagens mässa som eftermiddagens kombinerade Taizé och läkegudstjänst deltog ett stort antal ”nykomlingar”, och särskilt gladdede det oss att alla deltog i kommunionen och att 7 st icke-LKK:are tog emot healing, trots att detta är ett för de flesta svenskar ovanligt och därmed okänt sakrament. Med andra ord kan vi konstatera att årets Öppet Hus blev ett lyckat evenemang, och Öppet Hus-kommittén vill passa på att tacka såväl besökare som hjälpsamma bröder och systrar för en mycket fin dag!

Nästa år är det dags igen... och då tänker vi även ha en utställning med ikoner målade av församlingsmedlemmar. Så om Du målar ikoner – håll ögonen öppna för ett upprop i Communio om denna utställning framåt nästa vår!

Årsmötet

St Mikael och Alla Änglars församling höll söndagen den 22 maj 2000 årsmöte i samlingsrummet i kyrkan. Förutom de obligatoriska punkterna fördes även engagerade diskussioner kring flera viktiga frågor för det kommande året; t.ex. om det finns intresse för att låta Communio ingå i medlemsavgiften (som då finge höjas med 75 kronor), om vi skulle kunna ha ekonomisk och praktisk möjlighet att ordna skjuts till och från gudstjänsterna för dem som är i behov av hjälp att ta sig till kyrkan, samt hur vi bäst skall vårda vår unika och kulturhistoriskt riksintressanta kyrkorgel.

Ja, vad tycker Du? Hör gärna av Dig med Dina åsikter om dessa och andra viktiga frågor för kyrkorådet att ta tag i under det kommande året!

Carina

BOKTIPS

Sommarläsning

En dag dök det upp ett brev med fråga från Dag Kyndel Brevet innehöll en ny bok med titeln ”Stora tankar i vår tid” med underrubriken ”Perspektiv på New Age”.

Boken är skriven av Sven Magnusson, mångårig redaktör för tidskriften Sökanen.

Stora tankar kan föra mänskligheten framåt, skriver författaren. I boken har han samlat ett flertal utomordentliga idéer som han funnit i New Age-rörelsen, framför allt i dess ursprungliga form.

Han skriver i bokens inledning att ”Stora tankar som finns i vår tid pekar mot framtiden. Det jag tänker på är en intellektuell och djupandlig gren av den så kallade New Age-rörelsen – idéer som enligt min mednig är bland de yppersta som nu är kända om universum, människan och samhället och visar på vad som kan vara kultur och livsvärden i en ny tid”.

Boken böjar med New Age rötter från 60-talets hippierörelse och flower power beskriver dess utveckling till New Age idag. Författaren skiljer mellan det han kallar ”klok-New Age” och det som blivit till en folklig New Age med ett delvis helt annat idéinnehåll än den ursprungliga rörelsen.

Vi får läsa om rörelsens inspiratörer och deras tankar. Några andra kapitelrubriker är: Tänkare i den nya tiden, Kärntankar, New Age och evolutionen, New Age och kristendomen, Kritik mot New Age, Oföränderlig filosofi.

En bra bok för den som vill veta mer om rörelsen, och då främst klok-New Age, och inta bara tro sig veta om den.

Det är dessutom bara att konstatera när man läser boken, att många av idéerna i den ursprungliga New Age kan vi också finna i vår kyrkas principförklaring.

Boken kan beställas från Wrå förlag, tel/fax 08-55 15 90 65, e-post: wra.forlag@telia.com. Boken kostar 175:- inkl. porto. +*Sten-Bertil*

DEBATT

Under den här rubriken är Communios läsare välkomna med insändare såväl under-tecknade med namn som med signatur.

Vad händer med vårt engagemang.

Kyrkor i allmänhet får allt färre besökare och medlemsantalet sjunker. Även de aktiva i kyrkorna minskar i antal. Så är det även i vår kyrka.

Det här gäller inte bara kyrkorna utan även i andra förenings- och folkrörelsesammanhang. Antalet medlemmar i nykterhetsrörelsen har halverats sedan 1990 och för de politiska partierna är det inte mycket bättre.

Vad kommer att hända med vår demokrati om inte människor engagerar sig? Visst finns intresse för samhällsfrågor och extensiella frågor, men de etablerade

Forts. sid. 8

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås
tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling, S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.

GÖTEBORG

S:t Gabriels församling, Kyrkorådets ordf. Karin Eklund, Tallstigen 12, 463 71 Lödöse, tel 0520-6600 43, Pg 38 23 53-1

Gudstjänstlokal: Johannebergsg. 18 nb

NORRKÖPING

S:t Franciskus församling, Box 2071, 600 02 Norrköping, tel 011-16 95 83, Pg 71 33 28-3.

Ansvarig församlingspräst fader Göran Werin, tel 011-16 95 83. Gudstjänstlokal: Trozelligatan 16.

VÄSTERÅS

Maria församling. Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70. Pg 28 57 13-4.

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp. Ansvarig präst fader Hans Althén, Åkrundan 24, 774 00 Avesta, tel 0226-568 10.

UPSALA

Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel, Wrå Gård, 153 94 Hölö, tel 08-55 15 90 65, arb 018-471 00 00 vx. Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Center. Ansvarig präst, fader Olle Mebius-Schröder, Klintedal, 240 13 Genarp, tel 046-802 93.

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf Iréne Edén, Välljärnsgratan 52, 724 73 Västerås, tel 021-30 02 31.

Pg 216 28-3

Stiftelsen LKK i Sverige.

Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, Pg 37 48 15-9.

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet på Internet:
www.lkk.se

Communio, är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare: Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktionskommitté: Göran Werin, tel 011-16 95 83, Marianne Andersson-Söderström, tel 011-16 10 81. Ekonomiansvarig: Rose-Marie Johansson, tel 018-55 01 91.

Redaktion och expedition: Hörngatan 16A, 602 34 Norrköping. Tryck: L-Offset Tryckeri AB, Norrköping. ISSN 0345-2018.

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 3-2000 är den 30 september.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psambok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

Mysterium Tremendum.....20 kronor

Kommentarer till den Heliga Eukaristien eller Mässan av Raymond Blanch

Den inre meditationens gång under mässan.....15 kronor

Vallfart - essayer av Birgitta Fries-Ossian.....75 kronor

Vi har även en del LKK-litteratur på engelska.

Komplett boklista sänds gratis på begäran. All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO postgiro 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

Dax att förnya din prenumeration på Communio!

Tidningen kommer ut med 4 nr per år, Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, gärna tillsammans med ett litet extra bidrag.

DEBATT

Från sid. 7

rörelserna har svårt att fånga upp det. Svårt att få sin röst hörd, stela och tråkiga möten, gudstjänster som inte tilltalar en modernt tänkande människa – vad beror det på?

Eller är det så, att det allt mer stressade liv vi lever, med jakt efter allt större materiell välfärd, gör att då vi äntligen blir "lediga" så orkar vi inte engagera oss aktivt, utan kraften räcker bara till att konsumera ett ytligt deltagande.

Orolig

LKK
75 ÅR
I SVERIGE